

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΠΕΜΠΤΗ 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2026
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ (Α.Ο.Θ.)**

**ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ**

ΘΕΜΑ Α

A1.

Πρόταση	Χαρακτηρισμός
α	Σωστό
β	Λάθος
γ	Σωστό
δ	Σωστό
ε	Λάθος

A2.

Ερώτημα	Απάντηση
1	γ
2	δ

ΘΕΜΑ Β

B1.

α. Οι δημόσιες δαπάνες διακρίνονται σε δαπάνες για προϊόντα και υπηρεσίες και σε μεταβιβαστικές πληρωμές. Οι δαπάνες για προϊόντα και υπηρεσίες περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, μισθούς δημοσίων υπαλλήλων, αγορά προϊόντων κάθε είδους και ενοίκια κτιρίων ή οικοπέδων. Δημιουργούν παραγωγή και εισόδημα και καταλήγουν να γίνουν αμοιβή κάποιου παραγωγικού συντελεστή. Αντίθετα, οι μεταβιβαστικές πληρωμές, όπως επιδόματα ανεργίας και υποτροφίες, παρότι αποτελούν εισόδημα για όσους τις λαμβάνουν, δεν δημιουργούν παραγωγή και ουσιαστικά αποτελούν μεταβιβάσεις μεταξύ ατόμων.

β. Στις σύγχρονες οικονομίες δημιουργούνται ανισότητες στη διανομή του εισοδήματος. Για τον λόγο αυτό το κράτος λαμβάνει μέτρα με τα οποία μέρος του εισοδήματος μεταφέρεται από τα πλουσιότερα προς τα φτωχότερα άτομα. Τέτοια μέτρα είναι τα επιδόματα ανεργίας, η δωρεάν ιατρική, φαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη των απόρων, η απαλλαγή από τη φορολογία των χαμηλών εισοδημάτων και η δωρεάν παιδεία. Σκοπός είναι να επιτευχθεί κοινωνικά πιο αποδεκτή διανομή της συνολικής παραγωγής και να περιοριστούν οι περιπτώσεις μεγάλης φτώχειας.

ΘΕΜΑ Γ

Γ1.

Στο πρώτο στάδιο δεν υπάρχει προηγούμενο ενδιάμεσο προϊόν, επομένως η προστιθέμενη αξία του είναι ίση με την αξία πώλησης: 100.000€.

2ο στάδιο: Αξία πώλησης = 100.000 + 60.000 = 160.000€.

3ο στάδιο: Αξία πώλησης = 160.000 + 80.000 = 240.000€.

4ο στάδιο: Προστιθέμενη αξία = 440.000 - 240.000 = 200.000€.

Στάδιο	Αξία πώλησης (€)	Προστιθέμενη αξία (€)
1ο	100.000	100.000
2ο	160.000	60.000
3ο	240.000	80.000
4ο	440.000	200.000

Γ2.

Με τη μέθοδο της προστιθέμενης αξίας:

ΑΕΠ2021 = 100.000 + 60.000 + 80.000 + 200.000 = 440.000€.

Επειδή το 2021 είναι και έτος βάσης, οι τρέχουσες τιμές ταυτίζονται με τις σταθερές τιμές του έτους βάσης:

Πραγματικό ΑΕΠ2021 = 440.000€.

Γ3.

Κατά κεφαλήν πραγματικό ΑΕΠ = 440.000 / 400 = 1.100€.

Γ4.

Τελικά είναι τα αγαθά που αγοράζονται για τελική χρήση και όχι για παραπέρα μετασχηματισμό.

Ενδιάμεσα είναι τα αγαθά που αγοράζονται για περαιτέρω επεξεργασία και όχι για τελική χρήση.

Η διάκριση είναι απαραίτητη ώστε, κατά τον υπολογισμό του ΑΕΠ, να αποφεύγεται ο διπλός ή πολλαπλός υπολογισμός της αξίας ενός αγαθού.

ΘΕΜΑ Δ

Δ1.

Στον συνδυασμό Α όλοι οι παραγωγικοί συντελεστές απασχολούνται στην παραγωγή του Χ, άρα $\Psi_A = 0$. Στον συνδυασμό Ε όλοι απασχολούνται στην παραγωγή του Ψ, άρα $\chi_E = 0$.

$E \rightarrow \Delta: KEX = \Delta\Psi/\Delta X = 1 \Rightarrow (200 - \Psi\Delta)/(20 - 0) = 1 \Rightarrow \Psi\Delta = 180$.

$\Delta \rightarrow \Gamma: KEX = 2 \Rightarrow (180 - \Psi\Gamma)/(50 - 20) = 2 \Rightarrow \Psi\Gamma = 120$.

$\Gamma \rightarrow B: KEX = 2,5 \Rightarrow (120 - \Psi B)/(90 - 50) = 2,5 \Rightarrow \Psi B = 20$.

$B \rightarrow A: KEX = 5 \Rightarrow (20 - 0)/(\chi_A - 90) = 5 \Rightarrow \chi_A = 94$.

Συνδυασμός	X	Ψ	ΚΕ X σε όρους Ψ (προς επόμενο)
A	94	0	5
B	90	20	2,5
Γ	50	120	2
Δ	20	180	1
E	0	200	—

Δ2.

Οι τελευταίες 50 μονάδες του X είναι οι μονάδες από $X = 44$ έως $X = 94$.

$44 \rightarrow 50$: 6 μονάδες $X \times 2 = 12$ μονάδες Ψ.

$50 \rightarrow 90$: 40 μονάδες $X \times 2,5 = 100$ μονάδες Ψ.

$90 \rightarrow 94$: 4 μονάδες $X \times 5 = 20$ μονάδες Ψ.

Συνολικά: $12 + 100 + 20 = 132$ μονάδες Ψ.

Δ3.

Για $X = 70$ βρισκόμαστε στο τμήμα ΒΓ. Ξεκινώντας από τον $\Gamma(50,120)$, για να αυξηθεί το X κατά 20 μονάδες θυσιάζονται:

$20 \times 2,5 = 50$ μονάδες Ψ.

Άρα, για $X = 70$, η μέγιστη ποσότητα του Ψ είναι $120 - 50 = 70$.

Ο συνδυασμός $M(70,80)$ απαιτεί 80 μονάδες Ψ, δηλαδή βρίσκεται έξω από την καμπύλη παραγωγικών δυνατοτήτων. Επομένως είναι ανέφικτος.

Δ4.

EST.1993

Καθώς αυξάνεται η παραγωγή του αγαθού X, το κόστος ευκαιρίας του X σε όρους Ψ αυξάνεται: $1 \rightarrow 2 \rightarrow 2,5 \rightarrow 5$. Αυτό συμβαίνει επειδή οι παραγωγικοί συντελεστές δεν είναι εξίσου κατάλληλοι για την παραγωγή και των δύο αγαθών. Καθώς περισσότεροι συντελεστές μεταφέρονται από την παραγωγή του Ψ στην παραγωγή του X, χρησιμοποιούνται συντελεστές όλο και λιγότερο κατάλληλοι για την παραγωγή του X. Έτσι, για κάθε πρόσθετη μονάδα X απαιτείται θυσία ολοένα και περισσότερων μονάδων Ψ.

ΤΕΛΟΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ